

буди Главка на туй престъпление? Не ли даже той щѣше тѣзи дни да са ожени за сестрата на жреца?

— Да, но нѣкой казватъ че Апикидъ не склонявалъ на този бракъ, и заради туй може бы да са е подигнала препирня. Известно е че Главкъ бѣ пѣинъ до таквази степенъ, щото не е разумѣлъ когато го олувихъ, думатъ че той и лудува, но не знажъ отъ вино ли или отъ страхъ, и да ли отъ бѣнѣнето на съвѣстѣта или гонимъ отъ фуріитѣ.

— О горкійтъ! има ли поне добъръ адвокатинъ?

— Превѣсходенъ, Кал Полліона, който е и ревностенъ и вѣщъ въ науката си. Добрийтъ този человекъ са е растичалъ на сѣкждѣ и убѣдилъ е съ чары сичкытъ благородны, сичкы тѣ оскудны отъ пары и роскошны помпейскы патрици да са облекатъ въ жельны дрехы, да хлопатъ вратата на гражданытъ, като извикватъ съжелѣнието имъ, и са мѣчатъ да спечелѣтъ състраданіето имъ като казватъ че сж тѣсны прѣтели на Главка, който нито дума бы имъ продумалъ, ако предлежеше и императоръ даже да стане. Главкъ (исповѣдамъ туй му преимущество) бѣ мѣченъ въ избраніето на прѣтелитѣ си, защото са пазяше да не оскверни благородното си происхождение. Но таквызи умоленія сж празны, днесъ Иззда е главното божество на народа.

— И азъ мислѣмъ че имамъ търговскы сношенія съ Александрія; да, да, Иззда трѣба да са удовлетвори.

— Превѣсходно говоришь. Прощавай, достопочтенный прѣтелю, пакъ ще са срѣшнемъ, ако не на друго мѣсто поне въ цирка, тамъ ще са порастушамъ съ нѣкое прѣтелско състязаніе. Сичкытъ ми планове са разстроихъ поради проклетото бѣдствіе на Главка. Той направилъ състезаніе съ мене за Лидона, принуденъ съмъ сега да попълнѣмъ пагубытъ си съ друго средство. Съ богомъ!

Клодій като остави Диомеда запѣ, като вѣрѣше, една Гръцка пѣсенъ и пѣляше ношныя въздухъ отъ благоуханіята на бѣлото си облекло и на вълнуваната си коса.

«Ако Главкъ, тѣй си мисляше благодушныйтъ този человекъ, са осжди да са хвърли на звѣроветѣ, Юлія нема освѣнъ мене кого другого да обыкне; трѣба да я подлуджъ и трѣба най подиръ и азъ да са оженижъ. Зароветѣ вече не ми иджтъ и хората се ма гледатъ когато ги хвърлямъ. Негодныйтъ онзи Салустій ввредъ дума че не игражъ право, и ако са открие че турямъ въ зароветѣ олово. Тогасъ трѣба да са простжъ съ веселытъ пиршества, съ благовоннытъ писъмца, изгубенъ съмъ за вынѣги. Подобрѣ да са оженижъ и да на-